ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2021/2066 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Αυγούστου 2021

για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1022 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις λεπτομέρειες εφαρμογής της υποχρέωσης εκφόρτωσης για ορισμένα βενθοπελαγικά αποθέματα στη δυτική Μεσόγειο θάλασσα για την περίοδο 2022-2024

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1022 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης βενθοπελαγικών αποθεμάτων στη δυτική Μεσόγειο θάλασσα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 ([1]), και ιδίως το άρθρο 14,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1022 θεσπίζει πολυετές σχέδιο σχετικά με την αλιεία βενθοπελαγικών ειδών στη δυτική Μεσόγειο θάλασσα. Το άρθρο 14 του εν λόγω κανονισμού αναθέτει στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων για να συμπληρώνει τον εν λόγω κανονισμό με τον προσδιορισμό λεπτομερειών της υποχρέωσης εκφόρτωσης για όλα τα αποθέματα ειδών της δυτικής Μεσογείου θάλασσας για τα οποία ισχύει υποχρέωση εκφόρτωσης και για τα παρεμπίπτοντα αλιεύματα πελαγικών ειδών σε αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των αποθεμάτων σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη.

(2) Με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2017/86 της Επιτροπής ([2]) θεσπίστηκε σχέδιο απορρίψεων για ορισμένους τύπους αλιείας βενθοπελαγικών ειδών στη Μεσόγειο θάλασσα με εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου 2017 έως την 31η Δεκεμβρίου 2019, κατόπιν τριών κοινών συστάσεων που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή το 2016 από ορισμένα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον στην αλιεία στη Μεσόγειο θάλασσα (Ελλάδα, Ισπανία, Γαλλία, Κροατία, Ιταλία, Κύπρος, Μάλτα και Σλοβενία). Οι τρεις αυτές κοινές συστάσεις αφορούσαν, αντίστοιχα, τη δυτική Μεσόγειο θάλασσα, την Αδριατική θάλασσα και τη Νοτιοανατολική Μεσόγειο θάλασσα.

(3) Στις 7 Μαΐου 2021 η Ισπανία, η Γαλλία και η Ιταλία (στο εξής: ομάδα υψηλού επιπέδου Pescamed) υπέβαλαν στην Επιτροπή κοινή σύσταση με την οποία προτείνεται η παράταση ορισμένων εξαιρέσεων από την υποχρέωση εκφόρτωσης για την αλιεία βενθοπελαγικών ειδών στη δυτική Μεσόγειο κατόπιν διαβουλεύσεων στο πλαίσιο του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου για τη Μεσόγειο (στο εξής: MEDAC).

(4) Η επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας (στο εξής: ΕΤΟΕΑ) αξιολόγησε την εν λόγω κοινή σύσταση μεταξύ της 17 και της 21ης Μαΐου 2021 ([3]).

(5) Στις 21 Ιουλίου 2021 η ομάδα υψηλού επιπέδου Pescamed υπέβαλε επικαιροποιημένη κοινή σύσταση, η οποία εναρμονίστηκε με την αξιολόγηση της ΕΤΟΕΑ.

(6) Σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4]), η Επιτροπή εξέτασε την κοινή σύσταση υπό το πρίσμα της αξιολόγησης της ΕΤΟΕΑ για να διασφαλίσει ότι συνάδει με τα σχετικά μέτρα διατήρησης, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης εκφόρτωσης.

([1]) ΕΕ L 172 της 26.6.2019, σ. 1.

([2]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2017/86 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2016, για τη θέσπιση σχεδίου απορρίψεων για ορισμένους τύπους αλιείας βενθοπελαγικών ειδών στη Μεσόγειο θάλασσα (ΕΕ L 14 της 18.1.2017, σ. 4).

([3]) Reports of the Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries (STECF) — Evaluation of the landing obligation joint recommendations (STECF-21-05) [Εκθέσεις της επιστημονικής, τεχνικής και οικονομικής επιτροπής αλιείας (ΕΤΟΕΑ) — Αξιολόγηση των κοινών συστάσεων σχετικά με την υποχρέωση εκφόρτωσης (ΕΤΟΕΑ-21-05)] 2021. Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Λουξεμβούργο. Διατίθεται στη διεύθυνση https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf.

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013 , σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22).

(7) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι στη δυτική Μεσόγειο τα είδη αλιεύονται ταυτόχρονα, σε ποσότητες που παρουσιάζουν μεγάλες διακυμάνσεις, γεγονός που δυσχεραίνει μια προσέγγιση μεμονωμένων αποθεμάτων. Επιπλέον, τα εν λόγω είδη αλιεύονται από σκάφη αλιείας μικρής κλίμακας και εκφορτώνονται σε πολλά διαφορετικά σημεία εκφόρτωσης, με διάσπαρτη γεωγραφική κατανομή κατά μήκος της ακτής, γεγονός που συνεπάγεται δυσανάλογο κόστος χειρισμού των ανεπιθύμητων αλιευμάτων.

(8) Η επικαιροποιημένη κοινή σύσταση προτείνει την παράταση της εξαίρεσης που συνδέεται με το ποσοστό επιβίωσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 4 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, η οποία θεσπίστηκε για τα δίθυρα μαλάκια, συγκεκριμένα το χτένι (*Pecten jacobeus*), τα κοχύλια (*Venerupis spp*.) και τις αχιβάδες (*Venus spp*.) που αλιεύονται με μηχανοκίνητες δράγες (HMD) για το 2022. Η ΕΤΟΕΑ υπενθύμισε στα κράτη μέλη δύο υφιστάμενες μελέτες που πρέπει να ολοκληρωθούν για την περαιτέρω αξιολόγηση των ποσοστών επιβίωσης των χτενιών, των κοχυλιών και των αχιβάδων. Δεδομένου ότι τα στοιχεία σχετικά με τα ποσοστά επιβίωσης των εν λόγω ειδών δεν είναι καταληκτικά, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εξαίρεση που συνδέεται με το ποσοστό επιβίωσης θα πρέπει να συμπεριληφθεί στον παρόντα κανονισμό για ένα έτος, εν αναμονή της υποβολής των σχετικών στοιχείων για τα ποσοστά επιβίωσης. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλουν στην Επιτροπή, έως την 1η Μαΐου 2022, τα σχετικά στοιχεία για τα ποσοστά επιβίωσης των τριών εν λόγω ειδών, τα οποία θα δώσουν τη δυνατότητα, αφενός, στην ΕΤΟΕΑ να αξιολογήσει πλήρως τις αιτιολογήσεις της εξαίρεσης και, αφετέρου, στην Επιτροπή να διενεργήσει επανεξέταση.

(9) Η επικαιροποιημένη κοινή σύσταση προτείνει την παράταση της εξαίρεσης που συνδέεται με το ποσοστό επιβίωσης, η οποία θεσπίστηκε για την καραβίδα (*Nephrops norvegicus*) που αλιεύεται με τράτες βυθού (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX) για τα έτη 2022, 2023 και 2024. Η ΕΤΟΕΑ έκρινε ότι υπάρχουν επιστημονικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το εν λόγω είδος έχει πολύ χαμηλό ποσοστό επιβίωσης στη δυτική Μεσόγειο και σε άλλες περιοχές, κατά τη διάρκεια του Ιουλίου και του Αυγούστου. Δεδομένου ότι κατά τη διάρκεια του υπόλοιπου έτους παρατηρούνται υψηλά ποσοστά επιβίωσης και λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών των εργαλείων, των αλιευτικών πρακτικών και του οικοσυστήματος, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εξαίρεση που συνδέεται με το ποσοστό επιβίωσης θα πρέπει, συνεπώς, να παραταθεί για τρία έτη, με εξαίρεση τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο κάθε έτους.

(10) Η επικαιροποιημένη κοινή σύσταση προτείνει την παράταση της εξαίρεσης που συνδέεται με το ποσοστό επιβίωσης για την καραβίδα (*Nephrops norvegicus*) που αλιεύεται με κιούρτους και παγίδες (FPO, FIX) για τα έτη 2022, 2023 και 2024. Η ΕΤΟΕΑ έκρινε ότι ήταν περιορισμένες οι ειδικές πληροφορίες για την τεκμηρίωση της εν λόγω εξαίρεσης. Ωστόσο, δεδομένου ότι ο συγκεκριμένος τύπος αλιείας είναι αρκετά επιλεκτικός, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εξαίρεση θα πρέπει να παραταθεί για τρία έτη.

(11) Η επικαιροποιημένη κοινή σύσταση προτείνει την επέκταση της εξαίρεσης που συνδέεται με το ποσοστό επιβίωσης για το πελαγίσιο λυθρίνι (*Pagellus bogaraveo*) που αλιεύεται με άγκιστρα και παραγάδια (LHP, LHM, LLS, LLD, LL, LTL, LX) για το 2022 και το 2023. Η ΕΤΟΕΑ έκρινε ότι είχαν παρασχεθεί αποδεικτικά στοιχεία για την τεκμηρίωση της εν λόγω εξαίρεσης, αλλά θα πρέπει να διεξαχθούν πρόσθετες επιστημονικές μελέτες για την άμεση παρατήρηση της επιβίωσης κατά την απόρριψη. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εξαίρεση θα πρέπει να παραταθεί για δύο έτη.

(12) Η επικαιροποιημένη κοινή σύσταση προτείνει την παράταση της εξαίρεσης που συνδέεται με το ποσοστό επιβίωσης για τον αστακό (*Homarus gammarus*) και την αστακοκαραβίδα (*Palinuridae*) που αλιεύονται με δίχτυα (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN) και κιούρτους και παγίδες (FPO, FIX) για το 2022 και το 2023. Η ΕΤΟΕΑ έκρινε ότι είχαν παρασχεθεί στοιχεία που αποδεικνύουν ότι ο αντίκτυπος της εξαίρεσης με βάση το ποσοστό επιβίωσης είναι πιθανότατα χαμηλός, αλλά θα πρέπει να διεξαχθούν πρόσθετες επιστημονικές μελέτες για την άμεση παρατήρηση των ποσοστών επιβίωσης κατά την απόρριψη. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εξαίρεση θα πρέπει να παραταθεί για δύο έτη.

(13) Η κοινή σύσταση παρείχε επικαιροποιημένα επιστημονικά στοιχεία σχετικά με το δυσανάλογο κόστος χειρισμού των ανεπιθύμητων αλιευμάτων. Παρότι η ΕΤΟΕΑ επισήμανε ότι παρέχονται εκτιμήσεις για την αύξηση του κόστους, τόνισε πόσο δύσκολο είναι να κριθεί σε ποιο επίπεδο το κόστος είναι δυσανάλογο. Η ΕΤΟΕΑ επισήμανε ότι οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν σχετικά με το δυσανάλογο κόστος θα μπορούσαν να συμπληρωθούν περαιτέρω και ότι θα πρέπει να πραγματοποιηθεί αξιολόγηση των επιπτώσεων της εξαίρεσης. Η ΕΤΟΕΑ επισήμανε περαιτέρω ότι θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στη μείωση του επιπέδου των ανεπιθύμητων αλιευμάτων μέσω της χρήσης επιλεκτικών εργαλείων ή θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών. Η Επιτροπή εκφράζει την ικανοποίησή της για τη δέσμευση που ανέλαβε η ομάδα υψηλού επιπέδου Pescamed να συνεχίσει τις εργασίες για την επιλεκτικότητα και τους χωρικούς περιορισμούς της αλιείας ως προτεραιότητα για την επίτευξη της μείωσης των ανεπιθύμητων αλιευμάτων. Η ΕΤΟΕΑ επισήμανε ότι η συνδυασμένη προσέγγιση de minimis καλύπτει ευρεία ομάδα ειδών με μεγάλο εύρος ποσοστών απορρίψεων, αλλά έκρινε ότι η ευρεία αυτή κάλυψη συνιστά βάσιμη προσέγγιση δεδομένης της πολυπλοκότητας των οικείων τύπων αλιείας στη δυτική Μεσόγειο θάλασσα. Επιπλέον, η ΕΤΟΕΑ έκρινε ότι η εφαρμογή επιμέρους de minimis εξαιρέσεων που θα κάλυπταν ένα μόνο είδος θα οδηγούσε πιθανότατα στην ύπαρξη πολλών χωριστών εξαιρέσεων, η παρακολούθηση των οποίων θα ήταν εξίσου δύσκολη. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εξαίρεση θα πρέπει να επεκταθεί με τα προτεινόμενα επίπεδα ποσοστών.

(14) Στην κοινή τους σύσταση, τα κράτη μέλη επανέλαβαν τη δέσμευσή τους να αυξήσουν την επιλεκτικότητα των αλιευτικών εργαλείων σύμφωνα με τα αποτελέσματα των τρεχόντων ερευνητικών προγραμμάτων, με στόχο τη μείωση και τον περιορισμό των ανεπιθύμητων αλιευμάτων και, ιδίως, των αλιευμάτων κάτω από το ελάχιστο μέγεθος αναφοράς διατήρησης.

(15) Επιπλέον, στην κοινή τους σύσταση τα κράτη μέλη δεσμεύτηκαν επίσης να προσδιορίσουν περαιτέρω απαγορευμένες περιοχές προκειμένου να μειωθεί η θνησιμότητα των ιχθυδίων, όπου υπάρχουν στοιχεία για υψηλή συγκέντρωση ιχθυδίων. Τα μέτρα που προτείνονται στις επικαιροποιημένες κοινές συστάσεις είναι σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 4 και παράγραφος 5 στοιχεία β) και γ) και το άρθρο 18 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013.

(16) Επειδή τα μέτρα που προβλέπει ο παρών κανονισμός έχουν άμεσο αντίκτυπο στον προγραμματισμό της αλιευτικής περιόδου των σκαφών της Ένωσης και στις συναφείς οικονομικές δραστηριότητες, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αρχίσει να ισχύει αμέσως μετά τη δημοσίευσή του. Θα πρέπει να εφαρμοστεί από την 1η Ιανουαρίου 2022,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης

Η υποχρέωση εκφόρτωσης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 εφαρμόζεται στα ενωσιακά ύδατα της δυτικής Μεσογείου θάλασσας για την αλιεία βενθοπελαγικών ειδών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «γεωγραφικές υποπεριοχές της ΓΕΑΜ (ΓΥΠ)»: οι γεωγραφικές υποπεριοχές της Γενικής Επιτροπής Αλιείας για τη Μεσόγειο (στο εξής: ΓΕΑΜ) όπως ορίζονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1343/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([5])·

β) «δυτική Μεσόγειος θάλασσα»: οι γεωγραφικές υποπεριοχές 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.1, 11.2 και 12 της ΓΕΑΜ.

Άρθρο 3

Εξαιρέσεις που συνδέονται με το ποσοστό επιβίωσης

1. Η εξαίρεση από την υποχρέωση εκφόρτωσης δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 4 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 για τα είδη τα οποία εμφανίζουν υψηλά ποσοστά επιβίωσης, σύμφωνα με τα επιστημονικά στοιχεία, εφαρμόζεται για τα εξής είδη:

α) χτένι (*Pecten jacobeus*) που αλιεύεται με μηχανοκίνητες δράγες (HMD) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022·

β) κοχύλια (*Venerupis spp.*) που αλιεύονται με μηχανοκίνητες δράγες (HMD) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022·

γ) αχιβάδες (*Venus spp.*) που αλιεύονται με μηχανοκίνητες δράγες (HMD) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022·

δ) καραβίδα (*Nephrops norvegicus*) που αλιεύεται με όλες τις τράτες βυθού *(OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX)* κατά τους μήνες Ιανουάριο έως Ιούνιο και Σεπτέμβριο έως Δεκέμβριο, κάθε έτος έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024·

ε) καραβίδα (*Nephrops norvegicus*) που αλιεύεται με κιούρτους και παγίδες (FPO, FIX) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024·

([5]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1343/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011 , σχετικά με ορισμένες διατάξεις περί αλιείας στην περιοχή της συμφωνίας ΓΕΑΜ (Γενική Επιτροπή Αλιείας για τη Μεσόγειο) και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο θάλασσα (ΕΕ L 347 της 30.12.2011, σ. 44).

στ) λυθρίνι πελαγίσιο (*Pagellus bogaraveo*) που αλιεύεται με άγκιστρα και παραγάδια (LHP, LHM, LLS, LLD, LL, LTL, LX) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023·

ζ) αστακός (*Homarus gammarus*) που αλιεύεται με δίχτυα (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN) και με κιούρτους και παγίδες (FPO, FIX) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023·

η) αστακοκαραβίδα (*Palinuridae*) που αλιεύεται με δίχτυα (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN) και με κιούρτους και παγίδες (FPO, FIX) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023.

2. Χτένια (*Pecten jacobaeus*), κοχύλια (*Venerupis spp.*), αχιβάδες (*Venus spp.*), καραβίδες (*Nephrops norvegicus*), λυθρίνια πελαγίσια (*Pagellus bogaraveo*), αστακοί (*Homarus gammarus*) και αστακοκαραβίδες (*Palinuridae*) που αλιεύονται υπό τις συνθήκες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ελευθερώνονται αμέσως στην περιοχή όπου αλιεύθηκαν.

3. Έως την 1η Μαΐου 2022 τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον στην αλιεία στη Μεσόγειο Θάλασσα υποβάλλουν στην Επιτροπή πρόσθετα δεδομένα για τις απορρίψεις, καθώς και άλλα σχετικά επιστημονικά στοιχεία που δικαιολογούν την εξαίρεση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχεία α), β) και γ). Η ΕΤΟΕΑ αξιολογεί τα δεδομένα και τα στοιχεία που υποβλήθηκαν έως τις 31 Ιουλίου 2022 το αργότερο.

Άρθρο 4

Εξαιρέσεις de minimis

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, μπορούν να απορρίπτονται οι ακόλουθες ποσότητες ειδών σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 4 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013:

α) με ανώτατο όριο για τον μπακαλιάρο μερλούκιο (*Merluccius merlucciuss*) και την κουτσομούρα/το μπαρμπούνι (*Mullus spp.*) το 5 % για το 2022 και το 2023 των ολικών ετήσιων αλιευμάτων των εν λόγω ειδών από σκάφη που χρησιμοποιούν τράτες βυθού·

β) με ανώτατο όριο για τον μπακαλιάρο μερλούκιο (*Merluccius merluccius*) και την κουτσομούρα/το μπαρμπούνι (*Mullus spp.)* το 1 % για το 2022 και το 2023 των ολικών ετήσιων αλιευμάτων των εν λόγω ειδών από σκάφη που χρησιμοποιούν απλάδια και μανωμένα δίχτυα·

γ) με ανώτατο όριο για το λαβράκι (*Dicentrarchus labrax*), τον σπάρο (*Diplodus annularis*), την ούγαινα (*Diplodus puntazzo*), τον σαργό (*Diplodus sargus*), τον αυλία/κακαρέλλο/καμπανά/καραγκιόζη/κραχατζή (*Diplodus vulgaris*), τη σφυρίδα/τον ροφό (*Epinephelus spp.*), τη μουρμούρα (*Lithognathus mormyrus*), το μουσμούλι (*Pagellus acarne*), τον κεφαλά (*Pagellus bogaraveo*), το λυθρίνι (*Pagellus erythrinus*), το φαγγρί (*Pagrus pagrus*), τον βλάχο (*Polyprion americanus*), τη γλώσσα (*Solea solea*), την τσιπούρα (*Sparus aurata*) και την κόκκινη γαρίδα βαθέων υδάτων (*Parapenaeus longirostris*) το 5 % για το 2022 και το 2023 των ολικών ετήσιων αλιευμάτων των εν λόγω ειδών από σκάφη που χρησιμοποιούν τράτες βυθού·

δ) με ανώτατο όριο για το λαβράκι (*Dicentrarchus labrax*), τον σπάρο (*Diplodus annularis*), την ούγαινα (*Diplodus puntazzo*), τον σαργό (*Diplodus sargus*), τον αυλία/κακαρέλλο/καμπανά/καραγκιόζη/κραχατζή (*Diplodus vulgaris*), τη σφυρίδα/τον ροφό (*Epinephelus spp.*), τη μουρμούρα (*Lithognathus mormyrus*), το μουσμούλι (*Pagellus acarne*), τον κεφαλά (*Pagellus bogaraveo*), το λυθρίνι (*Pagellus erythrinus*), το φαγγρί (*Pagrus pagrus*), τον βλάχο (*Polyprion americanus*), τη γλώσσα (*Solea solea*) και την τσιπούρα (*Sparus aurata*) το 3 % για το 2022 και το 2023 των ολικών ετήσιων αλιευμάτων των εν λόγω ειδών από σκάφη που χρησιμοποιούν απλάδια και μανωμένα δίχτυα·

ε) με ανώτατο όριο για το λαβράκι (*Dicentrarchus labrax*), τον σπάρο (*Diplodus annularis*), την ούγαινα (*Diplodus puntazzo*), τον σαργό (*Diplodus sargus*), τον αυλία/κακαρέλλο/καμπανά/καραγκιόζη/κραχατζή (*Diplodus vulgaris*), τη σφυρίδα/τον ροφό (*Epinephelus spp.*), τη μουρμούρα (*Lithognathus mormyrus*), το μουσμούλι (*Pagellus acarne*), το λυθρίνι (*Pagellus erythrinus*), το φαγγρί (*Pagrus pagrus*), τον βλάχο (*Polyprion americanus*), τη γλώσσα (*Solea solea*) και την τσιπούρα (*Sparus aurata*) το 1 % για το 2022 και το 2023 των ολικών ετήσιων αλιευμάτων των εν λόγω ειδών από σκάφη που χρησιμοποιούν άγκιστρα και παραγάδια.

Άρθρο 5

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2022 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Αυγούστου 2021.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN